

2

2013

9. årgang

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

*Og atter som eit under
nytt liv av daude gror!*

I intervju med Vårt Land svarte Strekmagsin-redaktør Asle Finseth hva han ville gjøre om han var biskop for en dag. Da ville han vedta en lengre tids prekenstopp i kirken, for å gi både prest og menighet litt "slakk", som han sa, til å være stille framfor Gud med li-vene sine.

Første påskedag satt jeg i kirken og tenkte: Hva om Oddvar prest ikke sa annet fra talerstoler enn: Jesus er stått opp fra de døde. Og om igjen: Jesus er stått opp fra de døde. Så bare en liten pause, og igjen: Jesus er stått opp fra de døde. Og om igjen: Jesus er stått opp fra de døde. Jesus er stått opp fra de døde! Ikke noen annen preken enn det. Ville vi til slutt våknet og fattet det ufattelige? I hvilken grad tar vi inn over oss, at Jesus virkelig har stått opp fra de døde? Og at døden er beseiret? Og at Jesus seier betyr at døden ikke er et punktum men et kolon. En ny begynnelse. En ny fødsel.

For denne avisa kommer ut har Pro Kor allerede fremført musikkspillet "Vitnet" på nytt to ganger. I en av sangene synges det at Jesus blir drept og kommer til dødsriket, "og der ble det liv". Det ble liv i dødsriket! Det er så absurd, så utrolig, så utenfor all forstand ubegripelig! Men Jesus har stått opp fra de døde! Det tok tid for Jesus disipler og venner å fatte og begripe at Jesus faktisk ikke var død lenger. For litt siden var det alt de klarte å tenke, at nå var Jesus var død. Men så går det opp for dem at det utenkelig er blitt virkelighet. Han som døde er ikke lenger død! Jesus hadde beseiret døden.

Hvor mange mennesker er ikke daglig opptatt av hvordan de kan "lure" døden, få en utsettelse på det uunngåelige, at de skal dø. Hvor mange av oss er det ikke som bakser og sliter med å holde stand mot døden, klynge oss til livet så lenge det går, og helst litt til, reise et forsvar mot det uunngåelige. Også vi som jevnlig hører og hører og hører om Jesus, den oppstandne, som konsumerer den ene gode prekenen etter den andre, driver i det stille et selvstendig prosjekt med å holde oss i live, så vi kan få være her på haugen så lenge som råd. At det er det som er målet med tilværelsen. Som om det er her det skjer! At festen er det som skjer her.

Vi som tror på den oppstandne; hvilke konsekvenser har det for livet her at vi vet at døden ikke er det siste? Pusler vi på med vårt leve lenge-prosjekt, gjøre oss komfortable og bruker energien på å unngå det uunngåelige? Har vi etter hvert så mange puter under armene at vi ikke engang kjenner at livet er blitt dødt?

Det fortelles at mange av de første kristne martyrene som ble offer for romerske tyranners drapslyst og pure ondskap, at de drev sine bødler omtrent til vannvidd, fordi de ikke lot seg skremme, de var ikke redde for å dø. Vissheten om at bak død og pine ventet det dem noe større og bedre, var ikke en teori, men et levende håp som gav kraft, mot og trygghet i møte med hva det skulle være.

Ingen boddel kunne ta det fra dem, samme hva de fant på av grusomheter. Jesus-etterfølgerne visste at de hadde noe bedre i vente. De visste at døden ikke var slutten, men begynnelsen. De visste at Jesus hadde stått opp fra de døde, og at døden var dødt.

I vitenskapens navn lanseres det mange kreative teorier og finurlige svar på spørsmålet om hvor livet kommer fra. Men han som sier han er livet, som har latt seg drepe og kommet tilbake, han vil man helst ikke befatte seg med. Alle som har sett et dødt menneske skjønner, eller bør skjønne, at det er mer enn en god porsjon slump som skal til for å få en død på beina igjen. Det må et under til. Det kreves en som kan gi liv hvor liv ikke finnes.

Vi som er så heldige å leve med årstidene som skifter, får igjen og igjen påminningen om at døden er ikke det siste. "Nytt liv av daude gror" synger vi i Blix-salmen. Gud, skaperen, åpenbarer det for oss igjen, nå som våren presser seg fram. Ikke noen makt i verden kan stoppe våren. Livet spruter fram. Døden inntraff en gang på høsten og vinterens hvite liklede har ligget som en forsegling over alt. Men så skjer det igjen. Som ved et under. Livet seierer. Livet vender tilbake. Fordi det står en skaper og livgiver bak. Han som er livet. En mer visuell lærebok og livsmanual kan knapt tenkes. – Se menneske! Se! Jeg gjør alle ting nye! Jeg som ER, gjør det! Det var han som sa til disiplene: Følg meg! Tro på meg! Den som tror på meg skal leve selv om han dør! Nå disse vårdagene ser vi det skje. Akkurat som vi legger våre døde i jorden, gravla naturen sine døde da det ble høst. Nå vender livet tilbake nyskapt, fordi han, den eneste som kan gi liv, gir liv, skaper nytt liv der alt var dødt. Bare vitenskapen våger å gå langt nok til bake, kommer den til ingenting. Der, for ingenting, var han som gir liv, som er livet.

Peer Rodal Haugen,
redaktør

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rodal Haugen
epost: redaksjon@peers.no
TELEFON: 99261422

KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
ADRESSE TIL REDAKSJONEN:
Fjæreposten v/ red. Peer R. Haugen
Krokvn. 16, 4870 Fevik

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

Døpte i Fjære menighet

Jenny Willoch-Neverdahl
Døpt i Fjære kirke 24. februar

Janne Willoch-Neverdahl
Døpt i Fjære kirke 24. februar

Teodor Willoch-Neverdahl
Døpt i Fjære kirke 24. februar

Malin Prestarhus Bach
Døpt i Fevik kirke 3. mars

Liam Andersen Øksenberg
Døpt i Fjære kirke 17. mars

Iben Nedenes Olsen
Døpt i Fjære kirke 24. mars

Jonas Kleven-Andreassen
Døpt i Fjære kirke 24. mars

Alexander Trusin
Døpt i Fjære kirke 31. mars

Finn Malte Schafer
Døpt i Fevik kirke 31. mars

Med hendene fulle - trillingdåp i Fjære

Bent Asle Neverdal og Hanna Jensen Willoch har hendene fulle. 24. februar dåpte de trillingene sine i Fjære kirke. Det er lenge mellom hver gang at det er trillingdåp i Fjære kirke. Jenny, Janne og Teodor ble født 29. februar i fjor. Det er lenge mellom slike dåpsfølger, så vi må få gratulere dem litt spesielt, og ønske dem lykke til, og på gjensyn i dåpsskolen og det videre trosopplæringsprogrammet.

fast giveretjeneste

Bli fast giver til Fjære menighet

Det er enkelt og praktisk for deg som giver, og det gir menighetens arbeid blant barn og ungdom nødvendige, faste inntekter.

Du bestemmer

Selvsagt velger du selv hvor ofte og hvor mye du vil gi. For deg som bruker nettbank kan du selv legge inn fast trekk der. Bruker du ikke nettbank kan du henvende deg til banken, og de vil hjelpe deg med å lage til et fast trekk. Du kan også betale med giro. Ønsker du å få

tilsendt ferdig utfylte giroer, henvender du deg til menighetskontoret, tlf 37 09 01 13.

Skattefri gave

Alle gaver over kr. 500,- i løpet av et år kan trekkes fra på skatten. Det kan trekkes fra opptil kr. 12000,-. Ved å oppgi personnummer vil vi sørge for at det sendes inn beretning til Skattekontoret om dette.

Kontonummer: 2840.31.19581
Merkes: Fast givertjeneste, Fjære

NESTE NUMMER

kommer ut 11. JUNI deadline 30. MAI
UTGAVER 2013: 19/2, 23/4, 11/6, 3/9, 23/10, 17/12
Deadline er torsdager 12 dager før utgivelsesdato

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-16

Det er like før påske og vi har dekket på langbord med gule påkeservietter og gule lys. I dag blir det en litt annerledes samling med Alfsam-gruppa. Av og til forandrer vi litt på programmet, og denne gangen er det påske som står i sentrum.

Minilederne Fredrick Groos og Jenny Z. Haugen spilte og sang på samlingsstunden.

Alfsam er en klubb som er tilrettelagt for barn og ungdom med en eller annen form for funksjonshemning. Men alle er velkommen. Det er Alfsam ca. annenhver uke på torsdager fra kl. 18.00 til 20.00. De vanlige samlingene består av sang, lek, spill, kiosksalg, andaktsstund med kveldens

gjest, bønn, innsamling til misjonsprosjektet i Equador, og trekning av et gavekort fra Bok og Media. Disse samlingene er veldig hyggelig både for deltakerne, lederne og foreldre, søsken og støttekontakter, som vanligvis er med.

Forts. på side 6

Påskekos på Alfsam

Svein prest holdt andakt.

Pia Nilsen danset.

Gud tenker annerledes

Min datter hadde fått høre om en mann som var født uten armer og bein, og hun kommer til meg og sier: «Det er jo Gud som har skapt alle mennesker!». «Ja,» svarer jeg og venter på at hun skal fortsette. «Men hvorfor skapte han den mannen slik?» Hvordan skulle jeg svare henne? Det var et vanskelig spørsmål. De fleste voksne har problemer med å forstå dette selv. Det er lov for oss foreldre å si at vi ikke vet. Men jeg fortalte henne også at denne mannen, på tross av at han var armløs og beinløs, var gift, hadde barn, kunne jobbe og kjøre bil, skrive og til og med jobbe i hagen – utrolig nok. Han var lykkelig. Videre sa jeg at man kan ha det bra selv om man ikke er lik alle andre. Gud tenker også litt annerledes enn det vi gjør. Alle mennesker er like mye verdt. Dette er noe alle vet, men som kan være vanskelig i praksis. Det er fort at mennesker som av en eller annen grunn ikke kan jobbe eller gjøre andre «vanlige» ting, ikke føler seg så verdifulle, men heller som en byrde for andre og for samfunnet. Det kan være vanskelig å få venner, mange opplever å bli mobbet og tilsidesatt. Gud tenker annerledes. Hvert menneske er skapt i Guds bilde, og er unikt. Gud kan bruke alle mennesker.

Som kristne tror vi på at det er et liv etter døden. Evigheten. Det er lenge. Hvor lenge er evigheten, spurte et barn meg. Da jeg gikk på teologistudier, var det en som hadde et bilde på evigheten: «En fugl kommer hvert år og kvesser nebbet sitt mot et stort fjell. For hver gang blir fjellet slipt litt. Tilslutt er fjellet slipt helt ned.» Det tar en hel evighet. Bilde er selvsagt ufullkomment. For selv om fjellet en gang tar slutt, så gjør ikke evigheten det. Vi mennesker kan ikke helt fatte dette med at det neste livet aldri skal ta slutt. Vi lever med tiden her på jorden. Både mye og lite tid, gode og dårlige tider. Bibelen forteller oss hva som er viktig i livet. Mennesker som er ved livets slutt eller som plutselig opplever en krise, forteller ofte at de får et større perspektiv på livet. De ser mye tydeligere hva som egentlig er betydningsfullt, som familie og

venner. Det er ikke så mange som skulle ønske at de hadde hatt flere ting i livet. Spørsmålet: Hva skjer etter livet på jorden, dukker opp.

I følge Bibelen er troen på Jesus Kristus det viktigste. I 1. Johannes 5,13 står det: «Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønnns navn.» Her følger en historie som beskriver dette:

«Maria var 10 år gammel da moren hennes døde. Maria ble «mor i huset», og stelte for sin far som arbeidet nattskift i en lokal gruve. En kveld da hun laget matpakken hans, puttet hun en liten kristen bok inn i den, i håp om at han ville finne trøst etter tapet av sin kone. Kl. 01.00 om natten lød plutselig en alarm, som fortalte folket i byen at gruvearbeidere hadde blitt innesperret i en sammenrast gruvegang. Redningsarbeidere arbeidet hele natten, og brøt endelig igjennom til et lite hulrom, der de fant gruvearbeiderne. Dessverre var det for sent. Alle åtte hadde blitt kvalt, også Marias far. Redningsarbeiderne var sønderknuste.

Da de tok et overblikk over situasjonen, så de at mennene hadde dødd mens de satt i en sirkel. Da de så nærmere etter, oppdaget de at Marias far satt med en liten bok i fanget som var åpnet på siste omslagsside, der frelsens plan var forklart. På den siden hadde han skrevet en spesiell hilsen til Maria: «Kjære Maria, når du finner dette er jeg hos din mor. Jeg leste denne lille boken flere ganger til de andre mens vi ventet på å bli reddet. Vårt håp svinner for dette livet – men ikke for det kommende. Vi gjorde som boken fortalte oss, og ba. Jeg elsker deg, og en dag vil vi alle være sammen i himmelen.»

Det er på den ene siden en trist historie, syns vi. Men Gud tenker annerledes. Det er også en lykkelig historie, ut ifra et evighetsperspektiv.

BIBEL quiz

1. Hvor gammel ble Noah?
 1. 950 år
 - X. 540 år
 2. 1030 år
2. Hva heter israelittenes stamfar?
 1. Adam
 - X. Abraham
 2. Moses
3. Hvem overtok som leder for israelfolket etter Moses' død?
 1. Aron
 - X. Jetro
 2. Josva
4. Hvilken dommer testet Gud ved å legge ut ull?
 1. Samuel
 - X. Gideon
 2. Samson
5. Hva het israelittenes siste dommer som også salvet Israels første konge?
 1. Samuel
 - X. Debora
 2. Samson
6. Hva het Israels tredje konge?
 1. Saul
 - X. Salomo
 2. David
7. Hvilken dronning reddet jødene fra Hamans planer om å utrydde dem?
 1. Ruth
 - X. Batseba
 2. Ester
8. Hvilken bok snakker mye om livets tomhet?
 1. Forkynneren
 - X. Jobs bok
 2. Daniels bok

Ingunn Metveit Olsen menighetspedagog

- Riktig svar:
1. 950 år
 - X. Abraham
 2. Josva
 4. X. Gideon
 5. 1. Samuel
 6. X. Salomo
 7. 2. Ester
 8. 1. Forkynneren

Det pleier å komme mellom 20-30 stykker, men vi har plass til flere. Det koster 100 kr i kontingent per år. Da dekker Alfsam utgifter til turer til Arendal bowling to ganger i året, til dyreparken om høsten og en tur i badeland på våren. De neste samlingene er 2. og 23. mai, og avslutning 6. juni.

Denne torsdag kvelden begynner vi med velkomstsangen vår, som vanlig, men fortsetter med at flere av medlemmene opptre. Her er det litt av hvert, dans, sang og beatboxing. (Jeg visste ikke hva beatboxing var for noe, men så er jo jeg over 30. Mulig det er flere som lurar på det samme. Her er forklaringen): Beatboxing eller human beatbox (engelsk: menneskelig trommemaskin), er kunsten å skape rytmer, lydeffekter og musikk kun ved å anvende sin egen kropp (i hovedsak munnen).

Etter at vi har betraktet talentene i sving, er det tid for mat, brød med mye forskjellig godt pålegg. Rundt bordet flyter samtalen godt, og flyter også godt når vi går over på å lage ull-páskeegg. Alle får hver sitt isoporegg og litt ull, og så er det bare å bruke filtnålen og stikke i vei. Noen er veldig kreative og lager haner, harer, egg med hjerter, egg med prikker og ninjaegg.

Innledningsvis til samlingsstunden, spilte og sang minilederne Jenny Haugen og Fredrick Groos, mens Edina Thorsnæs lærte oss bevegelsene til sangen. Presten ifra Grimstad, Svein Lilleåsen, er kveldens gjest. Han holder en fin andakt hvor han fortalte om hele páskebudskalet og viste noen bilder til. Takk til alle som bidro til at det ble en fin páskesamling.

Anne Lene Jacobsen

Engasjerende temasamling om Israel/Palestina-konflikten

Hva er det da, hva? spurte stadig Anne Sender, etter hvert som hun kom med eksempler på uakseptable holdninger og handlinger fra begge sider, og fra forståelsegpare, i og rundt den vanskelige, og i manges øyne, håpløse, situasjonen i Midt-Østen.

Mot til å gå over grenser

Temasamlingen "Å se med to øyne" i Fevik kirke 21. mars samlet bortimot fullt hus og et interessant og vanskelig tema. Det er ikke enkelt å sitte her på berget og ha sterke meninger om konflikten i Midt-Østen, men samtidig serveres det rimelig ofte enkle løsninger på en konflikt som er så milevidt fra oss her oppe i nord, ikke bare geografisk, men og historisk, kulturelt, økonomisk, sosialt og religiøst.

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Det var tre sterke stemmer som var å høre i Fevik kirke på denne temasamlingen. Kurt Hjemdal fra Bibelskolen i Grimstad, er en tydelig og bestemt evangelist. Eva Sender er tidligere forstander i Det Mosaiske Trossamfunnet, jødisk, men nå engasjert i dialogarbeid mellom jøder og palestinere. Også hun med meningers mot. Jens Olav Mæland er prest, forfatter og reiseleder, med mangeårig kontakt med kristne jøder i Israel, som målbar hjertesukk fra og på vegne av kristne i Midt-Østen.

De tre innleiderne holdt nærmest hvert sitt lengre foredrag. Følgelig ble det mindre tid til meningsutveksling og spørreunde i tilknytning til innleggene. Det var kanskje like greit, stilt overfor et tema og et saksområde som vi her nord nok har rimelig mange lettvinde løsninger på og holdninger til, og kanskje bør gå litt stille i dørene hva løsningsforslag angår, men samtidig bevare engasjementet, og være støtter der det er håp om om å nå fram med holdninger basert på respekt, kjærlighet og for-

soning.

Undertegnede igjen med en klar forståelse av at nøkkelen til løsningen ligger i folket selv, i vilje til og lengselen etter fred og forsoning. «Gode venner», som USA og Norge kan nok spille en ikke ubetydelig rolle i kullisene, men når det kommer til stykke må de som lever og bor i regionen selv finne og velge veien til fredelig sameksistens.

Hvis det finnes flere, mange, av Anne Senders støpning på begge sider, er det håp. Dama imponerte med sitt engasjement, sine holdninger og sitt mot. Da hun forlot sin stilling som leder for det mosaiske trossamfunnet i Norge, og begynte å orientere seg mot palestinerne, og med et åpent sinn forsøke å se konflikten fra begge sider, fikk hun motbør så det holdt fra egne rekker. Bare det forteller mye om hvor saken står i folket.

– Vi må begynns å oppføre oss anstendig, på begge sider, understreket hun flere ganger. Et av aspektene hun nevnte som særlig håpefullt, er at det kommer opp nye generasjoner som ikke sitter så fast i det historiske fiendebildet, men som ønsker et liv i fred, og som hun selv, er villige til

å gå inn i en dialog og går hverandre i møte.

Kurt Hjemdal fokuserte i sitt innlegg på vårt kristne ansvar for å ikke skille mellom jøde og palestiner i vårt oppdrag med å formidle evangeliet, og at staten Israel ikke har noen åndelig direktelinje til Gud.

Jens Olav Mæland her reist mye og lenge i Israel, og har skrevet bok om de kristne jødernes situasjon i landet. Innlegget hans var på mange måter et viderebragt sukk fra de kristne i Israel, om å bli sett og hørt av sine brødre og søstre i Norge og andre steder i verden. Han oppfordret fremtidige reisende til Israel om å ikke så ensidig fokusere på Jerusalem, men for eksempel legge turen om Nasaraet og Galilea-området, hvor det bor mange kristne som mer en gjerne vil ha besøk og kontakt.

Både Hjemdal og Sender var innom problemstillinger og saksområder som i mangt et ordskifte blir rotet sammen på en uheldig måte; jødene som folk, Israel som sekulær stat, evangelisering og hva slags oppførsel som er tillatelig, uansett side i konflikten og uansett saksområde.

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP – ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTT
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS
LILLESANDSVN. 29, 4877 GRIMSTAD
TLF 37 25 29 30 www.jpthygesen.no

MARK ASTRUP
JENS PETER FOSSELI
CHRISTIAN THERRILDSEN

KRUSE SMITH

VI GJØR BYGG FINE

KRUSE SMITH
Eiendom

Fra idé til virkelighet

Eiendomsutvikling • Bolig • Næringsbygg

Fire-åringene i Fevik som fikk barnebibel 10. mars. Også i Fjære kirke var det gudstjeneste samme dag, og utdeling av barnebibel til fireåringene.

Barnebibel til 4-åringene

Søndag 10. mars var det to familiegudstjenester i Fjære menighet. En i Fjære kirke kl. 11.00 og en i Fevik kirke kl. 17.00. Her var 4-åringene som fyller år på vårhålvåret spesielt invitert. Under gudstjenesten fikk de utdelt hver sin flotte barnebibel.

Det var fine gudstjenester i begge kirkene, med deltakelse fra Elle Melle koret. Temaet for gudstjenestene var: «Jeg er livets brød.»

4-åringene ble også invitert til to samlinger i etterkant av gudstjenesten, med sang, lek, bibelfortelling, frukt og boller.

Oppslutningen var dessverre ikke den beste.

Det er flere rundt om i soknet som ikke har fått sin barnebibel. Da er det muligheter for å hente denne på menighetskontoret på Fjære. Vi trenger også hjelp til å dele ut disse. Kunne du tenke deg å dele ut barnebibelen til 4-åringene i et område i Fjære sokn, enten ved å ringe på døra eller legge den i postkassa, ta da kontakt med Ingunn M. Olsen på tlf. 37 09 01 18/37 09 01 13, eller på mail: imo@grimstad.kirken.no. Disse områdene er dekket: Hesnes, Kroken, Lia, Fjære, Grefstad. Trenger noen til å gå særlig på Fevik, Berge-moen, Nordås/Klomreheia, Vik, Frivoll.

Du gjør det du kan – vi gjør det vi kan!

FEVIK REGNSKAP & ØKONOMI AS

Autorisert regnskapsførerselskap
Sømsveien 5, 4870 Fevik – tlf. 37 04 40 06
www.fevikregnskap.no

NARF
NORSK ASSOSIASJON FOR REGNSKAPSFØRERE

Haglund Regnskap as

AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik

Regnskap – Bedriftsrådgivning

Tlf. 37 25 61 00

www.haglund.no

Medlem NARF

J.J. Ugland
Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Aut. Rørleggerfirma

Rørlegger Liene AS

Fevikveien 34
4870 Fevik

Telefon: 37 25 81 90
Faks: 37 25 81 91

E-post:
post@liene-vvs.no

Åpningstider:

Mandag – fredag:
07.30-15.30

Torsdag: 07.30-17.00

Lørdag: stengt

Gabrielas Sang

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Gabriela er fra Romania, født i Brasov i Transylvania i 1981. Begge foreldrene er musikere, om enn på et semiprofesjonelt nivå. Moren er sanger og faren gitarist, og sammen driver de et band som mye spiller i bryllup og liknende. De har alltid vært nødt til å ha ordinære jobber, og musikken som hobby, for å livnære seg. Lønnsnivået er lavt og levekostnadene høye, så det er ikke lett å få endene til å møtes, og langt mindre kunne realisere drømmer om et liv som heltids musiker. Slik også for Gabriela. For det er musikk hun ønsker å drive med, og utvikle talentet sitt.

DRØMMER SOM BRISTER

Hun har fire år videregående skole, pluss et tilleggsår fra Arts Highschool på bel canto-linje. Det vil si at hun er skolert sanger innenfor en operatradisjon, som i tillegg til ordinært operastoff, også omfatter arier, lyriske sanger og viser. Bel canto betyr direkte oversatt "vakker sang", og altså innenfor en klassisk tradisjon. Hun kjenner selv at hun ikke trives innenfor poptradisjonen, selv om hun har prøvd det også.

Etter highschool søkte hun musikk ved universitet, men kom ikke inn på første forsøk. Derfor måtte hun se seg om etter arbeid. Foreldrene tjen-te da ikke nok til å understøtte henne, og løsningen ble å monestre på cruiseskip i internasjonalt fart. I nærmere seks år reiste hun ute på cruiseskip til Europa og USA. Heller ikke der slapp hun til med å synge, og arbeidet som servitør. Det var hardt arbeid, ofte direkte utmattende, i en heller klaustrofobisk verden.

Innimellom bød likevel sjansen seg til å synge for gjester ombord, og hun fikk ofte den samme reaksjonen: Du er på feil sted! Du skulle jo vært på scenen.

– Veldig ofte kom tanken om at jeg mistet så mye, at jeg var helt unyttig. Jobben med de samme rutinene dag ut og dag inn var så slitsomt og lite tilfredsstillende. Inni meg gikk jeg alltid og sang. Jeg sang i tankene. Jeg hadde ingen noter, men sang på det jeg husket og kunne fra før. Hun har deltatt i noen få konkurranser, men trives ikke med konkurranse og kritiske dommere.

– Jeg er nok litt sensitiv for negativ kritikk. Jeg vet at jeg ikke er supergod, men jeg er klar over at jeg har et talent, og at jeg kan bli bedre ved å jobbe hardt og øve mye, og at jeg kan utvikle meg hvis jeg bare får sjansen til å jobbe med musikk og studere. En gang tror jeg at jeg skal få sjansen, bare jeg er tålmodig. Min mor sier alltid det: Vær tålmodig, Gabriela! En gang blir det din tur også! Så jeg prøver å tenke slik, ta et steg av gangen, selv om veien fram er lang og vanskelig.

JULIA OG FLORIN

Her i Norge har hun virkelig fått prøve tålmodigheten. Det er ikke lett å komme hit som fremmed, uten å kunne språket, finne arbeid og et utgangspunkt for et nytt liv. For det var et nytt liv hun håpte på da hun kom til Norge. Heldigvis hadde hun søsteren sin Jullia og hennes mann, Florin, her.

– Jeg er dem evig takknemlige for den hjelpen de har gitt og gir meg. Uten dem hadde jeg ikke vært her. Hos dem har jeg en seng og et sted å være. De har hjulpet

Hvem er denne jenta? Mange har nok stilt seg selv, og andre, det spørsmålet, etter å ha hørt **Gabriela Csepregi (32)** synge. Siden hun kom hit sommeren 2011 har hun sunget seg inn i manges hjerter, med sin klokkeklare og kontrollerte høye sopranstemme. Drømmen om å få synge opera lever fortsatt, selv om livet så langt har bydd på mye motgang og knuste drømmer. Derfor griper hun alle sjanser til å få synge. Sangen er med på å holde henne gående og motet oppe.

Drømmen er å få synge i et operakor og etter hvert få arbeide med musikk på en eller annen måte, få øket kompetansen min, og få drive med det jeg virkelig kan og som jeg trives med.

Gabriela Csepregi (32), innvandrer fra Romania

meg masse; med bil og telefon, så jeg kan komme meg rundt, til norskurs og i jaktten på arbeid. En gang håper jeg virkelig at jeg en gang kan få gjort gjengjeld for alt de har hjulpet meg.

– Å stable på beina en tilværelse i Norge fortoner seg ofte som kampen om å finne starten på en sirkel; hvor det ene forutsetter noen annet som man ikke har; jobb krever språk, språkkurs koster penger og tid, men inntekt og tilgang til penger forutsetter en jobb. Uten jobb siste året har man ikke rare rettigheter hos NAV. De språklige utfordringene i tillegg gjør det

krevene å forstå regler og ordninger.

Hun har hatt forskjellige jobber av kortere varighet, men trenger sårt noe varig.

– Jobbene jeg har fått har ikke vært stabile, og bare vart noen uker eller måneder av gangen. Det er ikke fordi jeg ikke vil arbeide. Jeg kan gjøre nesten hva det skal være av ærlig og redelig arbeid. Eneste begrensning er at jeg tåler stress dårlig. Jeg må ha noe som er litt rolig.

En bilulykke hjemme i Romania gjorde at hun i tiden etter ulykken fikk angstanfall som hun måtte få behandling for. Det satte henne tilbake

for en tid, men hun er kommet over det nå, og er kvitt angsten.

– Nå går det bra. Det som er krevende nå er den daglige kampen med meg selv. Hver dag må jeg motivere meg for dagen, komme meg opp og igang, og stå på for å komme videre, forteller hun.

– Da jeg kom hit trengte jeg det meste, åndelig hjelp, praktisk hjelp og økonomisk hjelp. Etter årene i cruisesfart hadde jeg seks måneder i Florida, før jeg reiste tilbake til Romania. Der hadde jeg planer om å starte og drive en soppfarm. Planene ble vurdert og godkjent av banken, jeg investerte, men prosjektet falt sammen. Jeg var og er ansvarlig for gjelden. I periodene jeg har hatt inntekt her, har jeg kunnet håndtere den økonomiske situasjonen. Nå, uten inntekt, er det min mor som støtter meg. Men hun er svært syk, og vi er bekymret for henne. Mine foreldre sliter selv med å få lønnen til å strekke til.

Gabriela søkte universitetet igjen, og denne gangen kom hun inn. Men samtidig som forretningsplanen røk, ble moren døds syk. Stress og for hard jobbing gjorde at sykdommen forverret seg raskt.

– Jeg hadde en elendig dag. Jeg hadde tatt ryggsekken på og gått ut – visste ikke hva jeg skulle gjøre. Jeg kom forbi Fevik kirke, men visste ikke at det var en kirke. Det så ikke ut som en kirke slik jeg var vant med, selv om jeg så korset på utsiden. Kirken hjemme er mer som Fjære kirke. Men jeg satte meg ned på trappa utenfor og ba til Gud om at noen måtte komme ut, eller annen, en prest eller hvem som helst. Og så kom Kirsti ut og så meg sitte der og gråte. Hun spurte hvem jeg var, hva som var i veien,

Gabriela på Jule-nattinéen i 2012

USA og dro hit. Det var sommeren 2011.

– Jeg hadde sett Norge, smiler hun.

– Vi var her med cruiseskipet en gang. Jeg seilte for Norwegian Cruiseline. Offiserene ombord var norske og jeg hadde av og til hørt dem snakke norsk. Jeg husker inntrykket av et grønt og vakkert land, og en fantastisk, frisk og rein luft.

Så kom hun altså hit og begynte å kjempe for en ny tilværelse og et nytt liv.

ET VIKTIG MØTE

En avgjørende dag for henne var møtet med Kirsti (musikalsk leder i Fevik kirke).

– Jeg hadde en elendig dag. Jeg hadde tatt ryggsekken på og gått ut – visste ikke hva jeg skulle gjøre. Jeg kom forbi Fevik kirke, men visste ikke at det var en kirke. Det så ikke ut som en kirke slik jeg var vant med, selv om jeg så korset på utsiden. Kirken hjemme er mer som Fjære kirke. Men jeg satte meg ned på trappa utenfor og ba til Gud om at noen måtte komme ut, eller annen, en prest eller hvem som helst. Og så kom Kirsti ut og så meg sitte der og gråte. Hun spurte hvem jeg var, hva som var i veien,

hvor jeg kom fra.. Hun trodde gjerne jeg var havna på gata... jeg vet ikke, smiler hun.

– "Kom, jeg skal lage deg en kopp te og så kan vi prate mer", sa hun, og så tok hun meg med hjem til seg. Jeg fortalte en del av historien min og vi pratet om alt mulig. Så fikk jeg se pianoet i stua, og spurte om hun spilte, og det gjorde hun jo, og jeg fortalte at jeg likte å spille og synge, og det ble starten på alt det vi har gjort sammen siden. Det har betydd veldig mye for meg. Gjennom samarbeidet med Kirsti har jeg fått synge mye, har fått bli med i Pro Kor og fått mange nye venner. Alle som har tatt så godt imot meg i kirka skal vite at jeg er dem evig takknemlig for det de har betydd for meg. Jeg håper jeg en gang kan få gi noe tilbake til kirka for det den har gjort for meg.

– Men du gir jo mye tilbake som du gjør, med sangen din...

– Ja, men det er bare en glede. Jeg vil gjerne gjøre mer. Hvis noen bare kan fortelle meg hva jeg kan brukes til, vil jeg gjerne bidra. Når jeg får jobb og inntekt vil jeg også gjerne bidra med penger til arbeid for de som trenger det, men akkurat nå har jeg ikke

råd til det. Men en gang, smiler hun.

– Å synge gospel og salmer er nytt stoff for meg. Det er det Kirsti som har introdusert meg for, og jeg synes det er veldig fint kunne synge om Jesus og troen min.

Å BLI NORSK...

– Drømmen er å få synge i et operakor og etter hvert få arbeide med musikk på en eller annen måte, få øket kompetansen min og få drive med det jeg virkelig kan og som jeg trives med. Og selvsagt har jeg også et ønske om å kunne etablere et liv med familie. Ombord på skip var familieliv helt uaktuelt. Du kunne ha et parforhold, men jeg så at heller ikke det fungerte for mange. Ofte endte det med at par splittet opp og forhold gikk i stykker.

– Hvordan går det med å lære norsk?

– Det går, sakte men sikkert. Jeg er ikke den raskest... jeg ser vel på meg selv som litt treg, men jeg lærer, og jeg synes det er lærerikt å bruke språket i praksis framfor å sitte på skolebenken. Det var slik jeg lærte engelsk også. Vi hadde litt engelsk på skolen, men i virkeligheten lærte jeg engelsk det første

året jeg jobbet på skip. Det er noe helt annet å lære ved å bruke det.

– Klarer du å følge med i en samtale mellom flere på norsk?

– Nei, ikke alltid og hele tiden. Det går fort, og det er flere ulike dialekter, og så er jeg litt redd for å spørre for mye. Jeg er redd folk skal tro jeg dum. Men jeg har ofte lyst til å spørre hva ting betyr eller heter på norsk, men kvier meg litt for å avbryte og forstyrre for mye.

– Jeg tror de fleste gjerne vil hjelpe...

– Ja, og det tror jeg også. Men jeg vet også at det ikke alltid er så lett å hjelpe selv om man vil. Jeg prøver sette meg i deres sted, og tenke at det var meg som skulle hjelpe en ny i landet... Selv om du er innfødt er det ikke alt man vet og kjenner til av regler og ordninger. Men jeg tror at det gjør en godt å hjelpe andre. Det vender alltid tilbake til deg selv med noe godt at du hjelper andre. Det tror jeg på og det har jeg erfart selv.

– Lengter du noen gang tilbake til Romania?

– Romania er hjemlandet mitt. Der er jeg født, der bor foreldrene mine. Så ja, jeg lengter hjem av og til. Men

**Jag vil
kjenne at
jag levte
mitt liv!**

Fra «Gabrielas song» fra filmen «Så som i himmelen» – et tilfeldig sammenfall...

samtidig opplevde jeg å være alene og litt fremmed der da jeg kom hjem etter seks år ute. Jeg hadde ingen venner der og måtte på mange måter starte fra null. Jeg visste ikke hvem som var president lenger... Mange forlot Romania etter revolusjonen i 1989. Særlig var det mange som dro til Italia. Av dem som ble igjen var mange fattige og ressursvake. Det har gitt et samfunn som på mange måter ikke er godt. Det er ofte dårlig organisert i skole og forvaltning, det sosiale livet er ofte preget av misnøye og sinne. Derfor er det veldig godt komme hit hvor ting fungerer og er godt organisert, hvor menneskene i all hovedsak er vennlige og rolige, uten den skrikningen og kjeftingen som en ofte hører hjemme. Selv om det er vanskelig å komme hit, er det enda vanskeligere dersom

Det er ikke til å undervurdere det er litt trist å høre Gabriela fortelle, samtidig som jeg med flere har sett og hørt hvilket sangtalent hun er, at det skal være så håpløst vanskelig for henne å komme igang her i landet. Samtidig er det forfriskende og opploftende å møte et menneske som til de grader er innstilt på å jobbe og slite for å komme videre og stable på beina et liv, at det blir motgang og tunge dager, men som ikke gir opp, som man ser opp hver dag for å gjøre nye forsøk, og ikke minst, som tross små muligheter er innstilt på å bidra til fellesskapet med det hun har av evner og ressurser. Der er det noen og enhver som har noe å lære av.

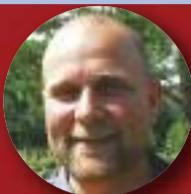
Dersom du som leser dette tror du vet om muligheter for Gabriela, så skader det ikke om du tar kontakt. Fjæreposten kan formidle kontakt videre. Kirka vår har fått en gave gjennom Gabriela, som vi må ta vel vare på!

KONTAKTinformasjon

Fjære menighet

POSTADRESSE Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00 / 37 09 01 13
Fevik kirke
37 04 82 33 / 37 09 01 06

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

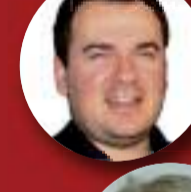
Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Eli Anne Haugen
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

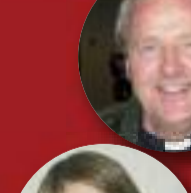
Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Ingvild Wangensteen Limm
Barne- og ungdomsarb.
iw@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Mer informasjon om Fjære menighet og oppdaterte opplysninger om aktiviteter i kirkene finner du på www.fjæreposten.no

GUDSTJENESTENE

Fjære kirke

23.04.	18:00	Samtalegudstjeneste med konfirmanter
24.04.	18:00	Samtalegudstjeneste med konfirmanter
05.05.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
09.05.	11:00	Gudstj. på Veråsheia v/ Helge Spilling
11.05.	11:00	Konfirmasjonsgudstj. Fjærekonfirmanter
	13:00	Konfirmasjonsgudstj. Fjærekonfirmanter
12.05.	11:00	Konfirmasjonsgudstj. Fjærekonfirmanter
17.05.	11:30	Gudstjeneste v/Helge Spilling
19.05.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
20.05.	11:00	Økumenisk pinsfest i kirken og i Fjæreparken
26.05.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
02.06.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
09.06.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling

Fevik kirke

27.04.	11:00	Konfirmasjonsgudstjeneste i Fjære kirke.
	13:00	Konfirmasjonsgudstjeneste i Fjære kirke.
28.04.	11:00	Konfirmasjonsgudstjeneste i Fjære kirke.
05.05.	11:00	
	18:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
		Vårfest, Inge Flaath og Imikoret fra Kristiansand
19.05.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
02.06.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
09.06.	19:00	Sangkveld

TRENGER DU KIRKESKYSS?

Trenger du skyss for å komme deg til gudstjeneste, kan du ringe en av disse kontaktene:

Beth Løhaugen, Kroken, tlf. 48277934
Kari Normann Erlandsen, Hesnes, tlf. 37041333 / 91109837
Berte Marie Reiersølmoen, Bergemoen, tlf. 37042241
Solveig Tønnesøl, Grefstad/Hausland, tlf. 37047191.

PREKENTEKSTEN

for søndag 28. april

6 Jeg har åpenbart ditt navn for de mennesker du ga meg fra verden. De var dine, og du ga meg dem, og de har holdt fast på ditt ord. 7 Nå vet de at alt som du har gitt meg, er fra deg. 8 For jeg har gitt dem de ord du ga meg, og de har tatt imot dem. Nå vet de i sannhet at jeg er gått ut fra deg, og de har trodd at du har sendt meg.

9 Jeg ber for dem. Jeg ber ikke for verden, men for dem som du har gitt meg, for de er dine. 10 Alt mitt er ditt, og det som er ditt, er mitt, og jeg er blitt herliggjort gjennom dem. 11 Jeg blir ikke lenger i verden, men de er i verden, og jeg går til deg. Hellige Far, bevar dem i ditt navn, det navnet du har gitt meg, så de kan være ett, slik som vi er ett. Joh 17,6-11

hilsen presten

PÅSKETVIL OG PÅSKETRU

Påkehøgtida er over. Vi har feira med mange flotte gudstjenester i Fjære menighet. Frå palmesøndag til 2. påskedag har vi igjen vore saman om Jesus sin lidingsveg mot døden og grava – og oppstoda 3. dagen, seieren og gleden. I ord og tonar har vi feira, med roser, palmegreiner og påskeliljer. Og trua og håpet er tent – hos oss som hos tvilande disiplar og forvirra kvinner ved den tomme grava. Og påsketrua på den oppståtte Jesus lever vidare.

For påsketida er ikkje over. Den varer heilt til pinse – og tar aldri slutt i kyrkja sitt liv. Jesus sin død og oppstode vil alltid vere grunnlaget for vår kristne tru og heilt sentralt i menigheten. Vi feirer det kvar søndag og elles når vi kjem saman. Vi gleder oss og synger sjøl om ikkje alltid trua er så sterk.

For vi er i slekt med tvilaren Tomas, som ville ha bevis, måtte møte Jesus, ta og kjenne på han for å

vere med dykk! – og ikkje fordømmer, men gir mennesker ein ny sjanse. Og påsketrua veks sakte fram; Jesus lever!

Og det gir oss håp og noe å leve og dø på. Trua på

tru. Johs 20. Og vi er i slekt med fornekteren Peter som svikta når det røynt på og ikkje våga å bekjenne seg som ein Jesu etterfølgar. Vi er og i slekt med kvinnene som først oppdaga den tomme grava og undra seg og blei redde. Vi kjenner oss igjen. Påsketvil og mange spørsmål. Men også møtet med Jesus som seier «Fred

Jesus som ofrer seg, gir livet sitt for oss alle. Trua på kjærleiken som er sterkare enn døden. Gleden over Gud som skaper nytt liv.

Så går vi mot våren – med nytt spirande liv, fargar, lys og varme – etter ein lang vinter. Vi skal glede oss over livet som gror og veks, blomstene som trengjer seg fram så fort snøen og isen smelter. Og tvilen må vike for trua: det blir visst vår og sommar i år også. Med konfirmasjonstid, maidagar og pinsefest.

God påsketid – og god vår! Gled deg over livet, sola og varmen! Med håp, tvil og tru!

Med helsing Helge prest

En engel til alteret i Fevik kirke

Medlemmene i kunstgruppa har i lengre tid sett på det tomme alteret, som ofte blir brukt som lagringsplass, og har ønsket å gjøre noe med det!

Kunstgruppa ønsket å markere alteret i kirken sterkere når det ikke er i bruk til gudstjeneste. Vi har derfor gitt en vakker engel, laget av Marit Solberg, til dette. Marit og kunstgruppa vil at engelen skal markere alteret utenom gudstjenestene, slik at dette ikke blir brukt som bord eller lagringsplass, men ønsker at engelen skal flyttes når alteret blir dekket til gudstjeneste. Den kan f. eks stå under båten i nærheten av globen.

Vi er veldig fornøyd og takknemlig til Marit som har laget slik en vakker engel. Håper også at alle som besøker kirken vil sette pris på den, og at den vil bli brukt slik det er tenkt!

Kunstutstillingen 2012 gav et godt salg og kunstgruppa har provisjon av salget. I flere år har kunstgruppa bidradd til utsmykking i Fevik kirke: lys i kirka, stoler, spotter i lillesalen, maling av lillesalen og bilder til lillesalen. I år kjøpte kunstgruppa et bilde til lillesalen og nå synes vi denne salen har fått en harmonisk utsmykning.

I tillegg til disse gavene har kunstgruppa vedtatt å støtte et prosjekt ved Haydom hospital i Sør Afrika, med rullestoler. (Les mer om dette i forrige utgave av Fjæreposten. Red. ann.)

Kunstgruppa takker menigheten i Fevik kirke for godt samarbeid og støtte.

For kunstgruppa Anne Meyer Tallaksen

Engelen som Kunstgruppa har kjøpt til Fevik kirke er laget av Marit Solberg fra Fevik.

det det det det
skjer skjer skjer skjer
skjer skjer

TORSDAGS-TRIMMEN

VÅREN 2013
Hver torsdag kl. 19.00

Her er frammostestede de ulike dagene:

- 11.04. Marivold
- 18.04. Storesand
- 25.04. Hos Leif Hodnebrog. Teaterrunden.
- 02.05. Fjære skole kl. 18.45. Kjører felles til Teveiten. Gullknappområdet.
- 09.05. Ingen trim idag.
- 16.05. Fra Imås til Imenes. Start Resvik bedehus. Felles kjøring fra Fjære kirke kl. 18.45. Guide Kristen Igland.
- 23.05. Fjære skole, via golfbanen og over Veråsheia.
- 30.05. Esketveitveien, nordvest for E18 undergang, via Tingstveit og Nidelva.
- 06.06. Moysand, via Hesnes skole
- 13.06. Kristoffer tar oss med over Rossefjellet. Felleskjøring fra Fjære kirke kl. 18.45. Reddal forsamlingshus kl. 19.00.
- 20.06. Marivold med bad etterpå. Siste trim for ferien.

Vi løper/jogger i en time.
Målsetting: Trim, fellesskap og ikke minst naturopplevelser. Det er bare å komme, ta gjerne med deg noen nye i gjengen.

Hilsen Kristen Leifsen og Leif Hodnebrog
Spørsmål: Leif, tel. 975 94 772

STI Program for 2013

For 17 år stiftet vi foreningen STI-Fevik. Den ble meldt inn i Santalmisjonen og fulgte med inn i Normisjon da den ble stiftet. STI stod for: Santalmisjonenes Turistforening med internasjonal utsikt. Dette skulle være en forening med misjon i fokus. Derfor har vi fulgt Normisjons arbeid i Aserbajdsjan. Ekstra gledelig var det derfor at Udinfolket i Nich i Aserbajdsjan endelig har fått gjenåpnet sin kirke. Den var da restaurert etter å ha vært stengt siden 1920-tallet. Dette har STI og Fevik Arbeidskirke støttet.

STI er ikke en helt vanlig forening, for de fleste samlingene våre er utendørs. Vi går på tur sammen, gjerne etter en gudstjeneste i Fevik kirke. Vi har vært på Rjukanfossen, Havrefjell og Veråsheia. I Iveland, Kalvehageneset og på Kalvild. Vi har vært på toppen av Lillesand, Grimstad og Froland. Til og med Rallarvegen, Gaustadtoppen og Finnskogen har hatt besøk av oss. Det er fint å dra på tur sammen. Vi får litt misjonsinformasjon på turene våre, vi ber for arbeidet i Aserbajdsjan og andre aktuelle emner og vi samler inn kollekt. En gang hvert år har vi et arrangement i Fevik kirke. Det kan være en fest eller en gudstjeneste.

Vi drar fra Fevik kirke i privatbiler og tar med oss det vi trenger av mat og drikke. Slå gjerne følge med oss. Vel møtt!
Kontaktperson er: Arne M. Gimse
37048405 / 90933348

Søndag 14. april kl. 11.00: Gjervoldsøy

Turleder: Finn Løvgren
Vi møtes ved Fevik kirke og tar turen sammen enten med sykkel eller bil.

Torsdag 9. mai kl. 11.00: Sykkeltur Hisøy

Turleder: Solveig Henningsen
Sykkeltur til Hisøy. Felles avreise fra Fevik kirke. Vi sykler eller kjører biler til His hvor bilene parkeres. Det blir en rundtur i Solveigs barndomsrike.

Søndag 25. august kl. 12.30: Tverdalsøy/ Staubø i Flosta

Turleder: Arne Martin Gimse
Felles avgang med bil fra Fevik kirke etter gudstjeneste. Vi drar til et kystområde med utsikt mot Sandøya, Borøya og havet utenfor Tvedestrand.

Søndag 22. september kl. 11.00: Nes Verk

Turleder: Roger Heen
Avreise fra Fevik Kirke. Kanskje finner vi også bær?

det skjer MISJONSKVELD på FMU-bygget 7. juni kl.18:00

Andreas Andersen, Helge Spilling og Håkon Lindeberg forteller og viser bilder fra vårt misjonsprosjekt, Sentrene Creer i Guayaquil i Ecuador.
Utlodning og bevertning. Velkommen!

Bildet er fra fjorårets tur til Himmelvævristene

Bli med på HØSTTUR til Aust-Agers tak fredag 30. aug. – søndag 2. sept.

- Sæbyggjenuten på 1507 m.o.h. er målet for for høstens mixtur (begge kjønn).
- **FREDAG** reiser vi fra Fjære i 16-tida og kjører til Berdalsbru, som ligger mellom Bykle og Hovden. Der tar vi sekken på ryggen, setter hodelykta i panna og går den 2 timers turen inn til Berdalsbu.
- **LØRDAG** blir det tur til Sæbyggjenuten (Aust-Agders høyeste fjell) for så å komme tilbake til Berdalsbu (ca 6 timers tur) for nok en overnatting.
- **SØNDAG** går vi tilbake til bilen for hjemreise med felles middag underveis.
- Maks antall 20 stk. Først til mølla.
- Påmelding og spørsmål til Leif på telefon 97594772, eller epost: lhodneb@broadpark.no
- Turen koster ca 1000 kr med transport, overnatting og tre varme måltider. Bli med da vel!

Med hilsen Fjære menighets turgruppe
v/ Jan Midtbø, Helge prest, Kristen Leifsen og Leif Hodnebrog.

det skjer fast

BARN OG UNGE

BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

ALFSAM
FMU-huset annen- hver torsdag kl. 18.00-20.00

SMÅBARNSSANG 1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annen- hver onsdag i odde- tallsuker kl.19.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedehus fredag kl. 10.00-12.30

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

SMÅBARNSTREFF
Fevik kirke hver onsdag kl. 10.30

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandag- hver kl. 18.00

FEVIK KIRKE SØNDAGSSKOLE BS-AGENTENE
Disse annenhver søndag kl. 11.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjære- parken annenhver tirsdag fra kl. 17.30-19.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00-12.00

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

TORSDAGSKLUBBEN
Vik bedehus annen- hver torsdag kl. 18.00-19.30

PROKOR over annenhver onsdag i Fevik kirke kl. 20.00-22.00

HESNES JENTEFORENING
Hesnes bedehus annenhver tirsdag kl. 17.30-19.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell onsdag kl. 19.30

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annen- hver onsdag i par- tallsuker kl. 17.30

ELDRETREFF
på Vik bedehus kl 16.00 hver fjerde tirsdag i måneden.

ELLE MELLE FEVIK
Elle Melle Mine hver tirsdag i Fevik kirke kl. 17.15
Elle Melle Tween og tenkor-gruppa Joy annenhver tirsdag kl. 18.15

Fersk info på www.fjæreposten.no

Topland Begravelsesbyrå

Arne Topland, tel. 37 04 06 76

Vi ønsker
Fjære menighet
lykke til i arbeidet

www.toplandbegravelsesbyraa.no

EURONICS Tlf. 37 25 87 77 Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Frode Jan

Europas største el-kjede

BLI FADDER!

STØTTEFORENING RUSSISKE BARN

Bregnevn. 10, Fevik
konto 2801.02.58148

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere
Tonje Margrete og
Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtjenester
Tlf. 37 04 65 95
Hele døgnet

Hageland

Syvbertsens Gartneri
Skogheim Gartneri

Vi støtter
Fjære menighets arbeid

Stemmen til teksten

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

– Det er så kanskje mange som ikke tror at Bibelen handler om livene våre. Da tenker jeg: Når var du i kirken sist? Gi deg selv en sjanse, gå og lytt! sier skuespiller Ragnhild Sølvberg.

Noen ganger, nå sist da hun fulgte med i begravelsen til Hjalles, blir hun slått av hvordan bibeltekstene treffer henne, hvor mye de har å si henne, nå.

– For meg ble talen til domprost David Gjerp en bekreftelse på dette.

– Dette må jeg huske og ta med meg. Det er så viktig at det burde være dagligdags, tenker jeg.

SKUESPILLEREN I KIRKEN

Med jevne mellomrom dukker hun opp som tekstleser i både Fjære og Fevik kirke. Hytta på Vessøya har vært det sørlandske holdepunktet til familien siden 1979. Etter hvert har de bygget den ut slik at den nå også er egnet til helårsbruk. Hun forteller at noe av det første hun gjorde

– Når jeg sitter i kirken, ønsker jeg å bli løftet på en måte, så jeg har noe mer å gå på videre, sier Ragnhild Sølvberg (67). Hun tror ikke hun som person kan løfte noen, men hun vet av erfaring at tekstene fra Bibelen kan det, fordi de handler om livene våre.

når jeg kommer inn i et kirkerom, og som oppleser kjenner jeg at jeg må mene det jeg leser og skjønne det leser, i den grad det går an. I teateret snakker vi mye om det å få fram underteksten. Det er ikke bare ordene som står der som skal formidles. Ordene betyr noe mye mer, og jo dypere i dette "mer" en kommer, jo bedre.

HELT OG FULLT MEG SELV

– Er det skuespilleren eller Ragnhild som leser?

– Jeg må være Ragnhild, og helt og fullt meg selv, men jeg tror at jeg i formidlerrollen har litt hjelp av at jeg er skuespiller. Som med et manus leser jeg teksten mange ganger for å være sikker på at jeg har skjont og er trygg på det som står der. Det er viktig for selve framføringen. Da hender det ofte at jeg stopper opp ved ting jeg ikke har sett tidligere. Kanskje er det tiden, alderen, men i alle fall opplever jeg stadig at teksten ikke taler til meg på samme måte som tidligere. Jeg oppdager noe nytt. Tekstene er dypere enn du først ser, og har så mange lag. Ofte snakker jeg med meg selv og sier: Se dette vakre! Er det mulig? Kan det være slik? I samtale med prester forstår jeg at de også kan tenke på samme måten, at de stundom stopper opp fordi teksten kan være vanskelig å forstå. Men samtidig er det slik at når jeg går inn i selve stoffet så er det akkurat som noe kommer til meg, som om jeg får en videre forståelse av noe, at noe åpner seg, uten at jeg helt klarer å

forklare hva det er som skjer...

– Men du er prisgitt den teksten du skal lese...

– Ja, og det er ofte veldig greit. Det er ikke alltid like lett å orientere seg i Bibelen og finne frem. Da er det greit å få en tekst; "versågod, les denne", og bare være en overbringer og formidler. Men det synes jeg er spennende. Og kanskje er det en fordel at jeg ikke har prestebakgrunnen, men kan se med litt andre øyne, se den fra mitt liv... Og ofte blir jeg forundret: Står det i Bibelen, ja, jammen gjør det det.

LITTERATUREN OG LIVET

– Du har arbeidet mye med lyrikk, også i kirken...

– Ja, særlig i Nidarosdomen har jeg lest mye lyrikk. De er flinke til å gjøre mye forskjellig. Jeg har også lest både Ibsen og HC Andersen der.

– Du er begeistret for Stein Mehrens dikt...

– Ja, diktene hans betyr mye for meg. Han har noen bilder i diktene sine som mye minner om maleriene til Frans Wideberg, noe uforklarlig himmelsk, som er så uendelig vakker.

Sammen med musikkvenn Frode Fjellheim laget hun en oppsetning de kalte for "Et rom i en tid" over dikt av Stein Mehren, Fjellheims musikk, og bilder fra norsk samtidskunst på storskjerm. Handlingen spant mye rundt begrepene kjærlighet, lengsel og drømmer. Den gikk for fulle hus på biscenen, kalt "Lofet" da Kjell Stormoen var sjef.

– En islandsk teaterintstrukturør så stykket, og det førte til at vi fikk invitasjon til Nordens Hus i Reykjavik. Det var vi kjempestolt og begeistret for.

Selv om Ragnhild Sølvberg har gjort mye komedie-, revy- og kabarettstoff på scenen, som Lalla Karlsens og Kari Diesens tekster, har hun en forkjærlighet for det som lodder litt dypere.

– Komedier er morsomt hvis det er en god komedie – ikke alle er det. Men jeg er nok mer glad i det som går litt dypere, hvor jeg kan få bruke mer av meg selv, mer fra livet og det som berører. Jeg har latt meg begeistre av Per Fugelli, som så klokt går løs på tabuene og alt vi ikke våger snakke om med sitt rette navn. Jeg skjønner ikke hvorfor vi skal være så redde for å snakke om de litt vanskelige

men viktige tingene som gjelder liv og død... Der er det mye å ta fatt i. Fugellis bok "Døden skal vi danse" leser jeg i litt nå og litt da. Jeg må liksom spare den, drøye den, for der er så mye fint. Jeg er ikke enig i alt han skriver, men han har så mange gullkorn.

Ikke å undres over at Ragnhild derfor også er opptatt av filosofi.

– Når jeg har vært på Sørlandet har jeg hatt stor glede av å følge filosofikursene til Hans Herlof Grelland. De har gitt meg mye. Filosofien er jo livene våre, og det er fascinerende med folk som både tenker klart og er flinke til å formulere det. Og Kierkegaard er en forfatter jeg gjerne skulle skjønne mye mer av, om det å fange øyeblikket, og det å være underveis.

– Du opplever ikke å bli

slukt av en tekst, at du selv kommer i bakgrunnen?

– Jeg skjønner hva du mener... Jeg tror jeg har klart å se hva som er mitt liv i forhold til hva forfatteren sier, og forsøker å kjenne etter om det stemmer med meg, med mitt liv, min oppfatning. Av og til synes jeg forfatteren tar feil, men jeg har ikke alltid svart selv heller. Men av og til kan jeg kjenne at jeg blir hekta, og det kan jo faktisk være litt fint også...

Av mange interessante forfattere har Karen Blixen en spesiell plass hos Ragnhild Sølvberg, og bøkene av og om henne opptar da også adskillig plass i bohyllene.

– Jeg har alltid vært begeistret for Karen Blixen, både livet hennes, fantasiverdenen hennes og forfatterskapet hennes. Det er en fascinasjon

jeg har hatt i mange år.

Da hun på nittitallet kom over monologen "Lucifers barn" av en amerikansk forfatter, om Karen Blixen, gikk hun til sin daværende sjef Terje Mærli, og sa: "Dette må opp!" Det ble til at hun fikk oversette monologen selv, og hele dagene mens mannen var på jobb, satt hun på hytta på Vessøya og arbeidet uforstyrret med oversettelsen, og hadde en fin tid. Da kom den inngående kunnskapen om Blixen godt med. Provetiden var krevende og Mærli var en streng, men kunnskapsrik sjef. Det var konsentrert jobbing fra klokken 11 til 15 hver dag. Og forestillingen varte to timer, med pause, alene på scenen. For sin Blixen-rolle mottok hun i 1996 Teaterets Venners kunstneriske pris.

PÅSKETEKSTENE

Denne påsken var Ragnhild igjen med å lese tekster både Langfredag og 1. påskedag i Fevik kirke. Påskens tekster har alltid gjort inntrykk på henne.

– Jeg husker da vi arbeidet med Jesus Christ Superstar, og vi kom til korsfestelsen. Jeg synes det var så fælt, og måtte si til sjefen min: Tenk om det faktisk skjedde slik!

Hun er opptatt av at påsken ikke må bli så preget av det tunge og triste, slik hun selv opplevde oppveksten med påskebudskapet.

– Vi skulle være flinkere til å fokusere på gleden, på påskedag, på oppstandelsen og seieren. Vi tror, selv om vi ikke har noe bevis. Det er jo det som er viktig; troen på at dette, det vi håper på – at det er sant!

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA
GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP

SCOTT OM Å VILLE TRO PÅ GUD

«Du Albert, trur du at Gud er til?»

«Jeg veit ikke jeg.»

«Nei, jeg veit ikke jeg heller. Men jeg synes at hvis han var til, så kunne han ikke sitte der bare og la alt dette stygge få skje.»

«Nei, det synes ikke jeg heller.»

«Jeg synes han måtte hjelpe iblant, han som er Gud og har makta og alt. Det er ikke for at jeg ikke vil tru - jeg vil så inderlig gjerne tru, og jeg trudde også en gang - men jeg kan da ikke tru imot meg selv? Den gangen jeg gikk til konfirmasjon, den gangen trudde jeg, Albert. Jeg trudde på hvert ord. Jeg husker at presten sa at jeg kunne være trygg, så trygg, bare jeg ikke slapp trua. Den var som et anker, sa'n, og det ankeret holdt bestandig, og rop på Herren i nødens stund, så vil han høra deg, sa'n, for han er en venn, sa'n, som aldri i verden svikter, sa'n. Men det var det han gjorde med meg, han hørte ikke, Albert, og hvis han hørte, så hjalp han ikke. Jeg ble voldtatt like godt, og derfor så er jeg ikke god for å tru.»

Albert rørte ikke en finger.

«Veit du hva jeg skule ha lyst til? Jo, å visa meg frem for presten, når jeg er blitt sånn som du veit. Se her, ville jeg si og stilla meg opp midt i kanto-ret. Her ser du åssen ankeret holdt - her ser du åssen det gikk, da jeg ropte i nødens stund! Jeg skule ha moro av å høra hva han ville svara da -».

Dagen grånet så sakte på ruten, en lydløs, perlegrå demring var begynt. De kunne se skogen mot luften som en ujevn og takket gard. Fuglene var ikke våknet enda.

«Allikevel, allikevel - det må være noe, synes jeg. Somme tider når jeg våkner om natta og ligger og kjenner det bare - nei jeg kan ikke forklara det. Men så går det bort igjen -».

De satt begge og holdt om hverandre, og Gunda var så god og så øm:

«Nå skal du ikke være lei deg Albert, og tenka for mye på det jeg har sagt. Det var ikke riktig av meg å leggja alt dette tunge på deg, jeg skule ikke ha gjort det -»

Han så inn i øynene hennes...

«De vergelose» (1938)
s. 287-289

Jean Pierre Balavoine stilte ut nærfoto av altertavlen i Fjære, med motiv relatert til teksten i pasjonskonserten Membra Jesu Nostri.

Påskeutstilling i Fjære kirke

Peer Rødal Haugen
tekst & foto

Grimstad kirke har etablert en tradisjon med kunstutstilling i kirken i påska. Fjære kirke har ikke hatt noen slik tradisjon, men det kan det kanskje bli en forandring på.

I forbindelse med Fjære kammerkor sin pasjonskonsert 17. mars, åpnet også en utstilling i våpenhuset. Jean Pierre Balavoine og Turid Myrann stilte ut hver sine serier med bilder. Designer Balavoine stilte ut en serie foto, nærbilder med detaljer fra altertavlen i Fjære kirke, overført til lerret.

Utsnittene fra altertavlen var knyttet til innholdet i teksten som var tema for konserten, Membra Jesu Nostri, sårene på Jesu kropp naglet til koret; føtter, knær, hender, side, bryst, hjerte og til sist ansikt.

Turid Myrann, som er ansatt ved fakultetet for kunsthøgskolen ved Universitetet i Agder, stilte ut en serie tekstbilder trykket på silke, tornekrone som motiv. Utgangspunktet for bildene var en krans av rosenbuskgreiner som var fotografert, bearbeidet og trykket på silke, hvor ulike teknikker har vært brukt for å tilføre og etese bort farge.

Våpenhuset er ikke akkurat noen varmestue en kald påskedag, men som rom fungerer det ganske godt for en liten utstilling. Det gir nærhet uten at det blir klaustrofobisk. Kanskje kan Kirkestua også brukes, selv om den ligger litt «ute av trafikken», og er liten og trang. Våpenhuset er umøblert og åpent, og gir publikum bedre plass.

Det var et spennende forsøk, og de to som stilte ut i år ser de ikke bort ifra at dette kan bli en tradisjon også i Fjære, slik som de har fått det i Grimstad, og i mange andre kirker.

Turid Myrann stilte ut trykk på silke med tornekrone motiv

STØTT
Swazihjelpen

konto 2801.13.70103

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSES PLANARBEID
- BYPLANLEGGING

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tlf: 37251075 mob: 90174633 www.sverrehalvorsen.no

PRIMA
GRUPPEN aksjeselskap